

Bilag 2

Et spørgsmål stillet i folketingsåret 1988-89 af Kirsten Jacobsen (FP) til justitsministeren i henhold til Folketingets forretningsorden § 20 og dennes svar herpå, jf. Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 4568-4569

Spm. nr. S 331

Til justitsministeren (16/12 88) af:

Kirsten Jacobsen (FP)

»Vil ministeren uddybe § 8, stk. 4, i lov om realkreditinstitutter og herunder særlig oplyse, hvem »uvedkommende« og hvem »de med tilsynet beskæftigede« er, samt om bestemmelsen er til hinder for, at Boligudvalgets medlemmer gennem boligministeren får adgang til de oplysninger, som Tilsynet med Realkreditinstitutter er i besiddelse af – også når det gælder konkrete sager og undersøgelser?«

Svar (3/1 89):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Bortset fra den oplysningspligt, der består over for parlamentariske kommissioner nedsat af Folketinget i henhold til grundlovens § 51, og den pligt, ministre har til at afgive redegørelser til Folketinget i henhold til grundlovens § 53, er der hverken i grundloven, Folketingets forretningsorden eller lovgivningen i øvrigt fastsat generelle regler om pligt for ministre til at videregive oplysninger til Folketinget, til dets udvalg eller til medlemmer af Folketinget.

Ministrene er dog berettigede til at videregive fortrolige oplysninger til Folketinget i videre omfang, end der er pligt til. Det sker da også i praksis i vidt omfang i overensstemmelse med de forudsætninger, der ligger bag bestemmelserne i Folketingets forretningsorden om adgangen til direkte i Folketinget eller gennem et folketingsudvalg at stille spørgsmål til ministrene.

Reglerne i straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt i den offentlige forvaltning vedrører alene *uberettiget* videregivelse af fortrolige oplysninger til andre. Straffelovrådet anfører om baggrunden for denne begrænsning i tavshedspligten, at det ik-

ke vil være muligt i en lovtæst fuldstændigt at angive, hvilke forhold der kan gøre en videregivelse berettiget, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 294.

På den baggrund er det min opfattelse, at lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt ikke er til hinder for, at en minister videregiver fortrolige oplysninger til et af Folketingets udvalg, hvis ministeren anmodes herom og oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag. Det gælder også, selv om oplysningerne er omfattet af særlige tavshedspligtsbestemmelser, som forbyder uberettiget videregivelse af bestemte oplysninger eller videregivelse af oplysningerne til uvedkommende. I sådanne tilfælde kan der imidlertid være anledning til at fremhæve tavshedspligten over for Folketingets medlemmer, f.eks. ved at angive på dokumenterne, at oplysningerne er fortrolige. Ved vurderingen af, om en fortrolig oplysning bør videregives til Folketinget, kan det indgå, om Folketinget i stedet lige så hensigtsmæssigt kan orienteres om en sags principielle problemstillinger i generel eller anonymiseret form.

Bestemmelsen i realkreditlovens § 8, stk. 4, hvorefter de med tilsynet beskæftigede er forpligtede til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om, er på den baggrund efter min opfattelse ikke til hinder for, at Boligudvalgets medlemmer gennem boligministeren får adgang til de oplysninger, som tilsynet er i besiddelse af. Det er dog en forudsætning, at oplysningerne må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en bestemt sag, f.eks. for behandlingen af et lovforslag eller for behandlingen af et spørgsmål om, hvorvidt der på et bestemt område er behov for en ændring i den lovgivning, der hører under udvalget.